

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 10 lutego 1959 r.

Nr 9

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

46 — z dnia 23 stycznia 1959 r. w sprawie opłacania składek na ubezpieczenia społeczne oraz rozliczania zasiłków wypłacanych przez zakłady pracy	69
ROZPORZĄDZENIA:	
47 — Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 23 stycznia 1959 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie podziału Państwa na okręgi energetyczne	70
48 — Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 21 stycznia 1959 r. w sprawie czasu trwania nauki zawodu w zakładach rzemieślniczych	71
OSWIADCZENIA RZĄDOWE:	
49 — z dnia 22 stycznia 1959 r. w sprawie ratyfikacji przez Hiszpanię Konwencji (nr 62) dotyczącej przepisów bezpieczeństwa w przemyśle budowlanym, przyjętej w Genewie dnia 23 czerwca 1937 r.	74
50 — z dnia 22 stycznia 1959 r. w sprawie ratyfikacji przez Holandię Konwencji (nr 92) dotyczącej pomieszczenia załogi na statku (zrewidowanej w 1949 r.), przyjętej w Genewie dnia 18 czerwca 1949 r.	74
51 — z dnia 28 stycznia 1959 r. dotyczące ratyfikacji przez Austrię Konwencji w sprawie jednolitej ustawy o czekach wraz z Protokołem. Konwencji o uregulowaniu pewnych kolizji w przedmiocie czeków wraz z Protokołem oraz Konwencji dotyczącej opłaty stemplowej w przedmiocie czeków wraz z Protokołem, podpisanych w Genewie dnia 19 marca 1931 r.	75
52 — z dnia 28 stycznia 1959 r. w sprawie ratyfikacji przez szereg państw Konwencji (nr 100) dotyczącej jednakowego wynagrodzenia dla pracujących mężczyzn i kobiet za pracę jednakowej wartości, przyjętej w Genewie dnia 29 czerwca 1951 r.	75
53 — z dnia 28 stycznia 1959 r. w sprawie ratyfikacji przez Maroko Konwencji (nr 22) dotyczącej umowy najmu marynarzy, przyjętej w Genewie dnia 24 czerwca 1926 r.	75
54 — z dnia 28 stycznia 1959 r. w sprawie ratyfikacji przez Izrael Konwencji (nr 19) dotyczącej traktowania pracowników obcych na równi z krajowymi w zakresie odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki przy pracy, przyjętej w Genewie dnia 5 czerwca 1925 r.	75
55 — z dnia 28 stycznia 1959 r. w sprawie ratyfikacji przez Islandię Konwencji (nr 2) dotyczącej bezrobocia, przyjętej w Waszyngtonie dnia 28 listopada 1919 r.	76
56 — z dnia 28 stycznia 1959 r. w sprawie ratyfikacji przez Luksemburg Konwencji (nr 77) dotyczącej lekarskiego badania zdatości do zatrudnienia w przemyśle dzieci i młodocianych, Konwencji (nr 78) dotyczącej lekarskiego badania zdatości do zatrudnienia dzieci i młodocianych w zajęciach nieprzemysłowych oraz Konwencji (nr 79) dotyczącej ograniczenia pracy nocnej dzieci i młodocianych w zajęciach nieprzemysłowych, przyjętych w Montrealu dnia 9 października 1946 r.	76
57 — z dnia 29 stycznia 1959 r. w sprawie przystąpienia Republiki Dominikańskiej do Konwencji o ujednostajnieniu niektórych przepisów dotyczących zderzeń oraz do Konwencji o ujednostajnieniu niektórych przepisów dotyczących niesienia pomocy i ratownictwa morskiego, podpisanych w Brukseli dnia 23 września 1910 r.	76
58 — z dnia 29 stycznia 1959 r. w sprawie przystąpienia Republiki Dominikańskiej do Konwencji Międzynarodowej o ujednostajnieniu niektórych zasad dotyczących ograniczenia odpowiedzialności właścicieli statków morskich, podpisanej wraz z Protokołem w Brukseli dnia 25 sierpnia 1924 r.	76

46

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 stycznia 1959 r.

w sprawie opłacania składek na ubezpieczenia społeczne oraz rozliczania zasiłków wypłacanych przez zakłady pracy.

Na podstawie art. 21 ust. 4 i art. 218 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 51, poz. 396 z późniejszymi zmianami) w związku z art. 2 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o przekazaniu wykonywania ubezpieczeń społecznych związkom zawodowym (Dz. U. Nr 6, poz. 31) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do wszystkich zakładów pracy zatrudniających osoby, które podlegają obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, z wyjątkiem zakładów pracy opłacających składki na ubezpieczenia społeczne w formie ryczałtów.

§ 2. Każdy zakład pracy jest obowiązany w ciągu 10 dni od daty przyjęcia do pracy pierwszego pracownika zarejestrować się we właściwym zarządzie ubezpieczeń społecznych.

§ 3. 1. Podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne stanowi suma należnych wynagrodzeń pracowników z uwzględnieniem przepisów w sprawie najniższej podstawy wymiaru tych składek.

2. W uśrednionych zakładach pracy podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne stanowią te

składniki funduszu płac, które określa w drodze zarządzenia Minister Finansów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

§ 4. 1. Zakłady pracy wypłacające pracownikom zasiłki z ubezpieczeń społecznych, zwane dalej „zasiłkami”, zaliczają wypłacone kwoty na poczet składek na ubezpieczenia społeczne.

2. Nieprawnie wypłacone zasiłki obciążają zakład pracy i nie mogą być potrącane ze składek na ubezpieczenia społeczne.

§ 5. 1. Zakłady pracy obowiązane są przysyłać co miesiąc do właściwego zarządu ubezpieczeń społecznych deklarację rozliczeniową według wzoru ustalonego przez Centralny Zarząd Ubezpieczeń Społecznych.

2. Deklaracja rozliczeniowa powinna zawierać:

- 1) obliczenie składek na ubezpieczenia społeczne,
- 2) liczbę pracowników,
- 3) zestawienie wypłaconych przez zakład pracy zasiłków z ubezpieczeń społecznych,

- 4) liczbę pracowników uprawnionych do pobierania wynagrodzenia w czasie niezdolności do pracy,
- 5) liczbę dni niezdolności do pracy pracowników wymienionych w pkt 4 oraz kwotę wynagrodzeń wypłaconych im za te dni.

3. Nie uspołecznione zakłady pracy dołączają do deklaracji rozliczeniowej imienną listę wypłaconych zasiłków.

§ 6. 1. Państwowe i spółdzielcze zakłady pracy przesyłają — za pośrednictwem banków finansujących — deklarację rozliczeniową do właściwych zarządów ubezpieczeń społecznych w dniu, w którym pobierają środki pieniężne na wypłatę ostatecznie rozliczonych za dany miesiąc wynagrodzeń.

2. Zakłady pracy wypłacające zasiłki obowiązane są dołączyć do deklaracji polecenie przelewu na rachunek właściwego zarządu ubezpieczeń społecznych kwoty, stanowiącej różnicę między należnymi składkami na ubezpieczenia społeczne a wypłaconymi zasiłkami.

§ 7. 1. Zakłady pracy z wyjątkiem państwowych i spółdzielczych, przesyłają deklaracje rozliczeniowe do właściwego zarządu ubezpieczeń społecznych w terminie do 10 dnia miesiąca kalendarzowego za miesiąc ubiegły.

2. Zakłady pracy, o których mowa w ust. 1, nie wypłacające zasiłków, są zwolnione od comiesięcznego przesyłania deklaracji rozliczeniowych, jeżeli skład osobowy pracowników oraz wysokość ich zarobków nie uległy w danym miesiącu żadnym zmianom w porównaniu ze stanem wykazanym w deklaracji przesłanej zarządowi ubezpieczeń społecznych poprzednio, a należne za ten miesiąc składki na ubezpieczenia społeczne zostaną wpłacone w terminie obowiązującym. W każdym jednak przypadku obowiązuje nadesłanie deklaracji rozliczeniowej za miesiąc grudzień każdego roku.

§ 8. 1. Terminem płatności składek na ubezpieczenia społeczne za dany miesiąc jest dla państwowych i spółdzielczych zakładów pracy termin, w którym zakład pracy jest obowiązany do złożenia deklaracji rozliczeniowej za ten miesiąc (§ 6 ust. 1), a dla pozostałych zakładów pracy 10 dzień miesiąca kalendarzowego za miesiąc ubiegły.

2. Wniesienie odwołania nie zwalnia zakładu pracy od opłacania składek na ubezpieczenia społeczne w obowiązującym terminie.

§ 9. Jeżeli kwota zasiłków wypłaconych przez zakład pracy jest wyższa od kwoty należnych składek na ubezpieczenia społeczne, właściwy zarząd ubezpieczeń społecznych obowiązany jest zwrócić zakładowi pracy przypadającą na jego dobro kwotę w ciągu 2 tygodni od daty otrzymania deklaracji rozliczeniowej.

§ 10. Od kwot składek na ubezpieczenia społeczne nie uregulowanych w obowiązującym terminie zakłady pracy,

z wyjątkiem jednostek budżetu Państwa, opłacają odsetki lub dodatki za zwłokę na podstawie obowiązujących przepisów.

§ 11. 1. Jeżeli zakład pracy nie nadesłał w obowiązującym terminie deklaracji rozliczeniowej lub obliczył błędnie kwotę składek na ubezpieczenia społeczne albo gdy wyniki kontroli zarządu ubezpieczeń społecznych dają podstawę do zmiany obliczenia dokonanego przez zakład pracy, składki na ubezpieczenia społeczne wymierza zarząd ubezpieczeń społecznych.

2. W ciągu miesiąca od otrzymania zawiadomienia o wymiarze składek na ubezpieczenia społeczne zakład pracy może żądać sprostowania tego wymiaru, podając uzasadnienie swego żądania.

§ 12. Jeżeli zarząd ubezpieczeń społecznych odmawia sprostowania wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne (§ 11 ust. 2), obowiązany jest wydać orzeczenie z pouczeniem o przysługujących środkach odwoławczych.

§ 13. 1. Kontrolę nad prawidłowością wykonywania przez zakłady pracy wszelkich czynności w zakresie ich obowiązków ustalonych rozporządzeniem przeprowadza właściwy zarząd ubezpieczeń społecznych.

2. Zakład pracy obowiązany jest okazywać osobom przeprowadzającym kontrolę wszelkie dokumenty i materiały potrzebne do przeprowadzenia kontroli.

3. Jeżeli zarząd ubezpieczeń społecznych nie ustalił innego terminu zapłaty należności wymierzonych w wyniku kontroli, zakład pracy obowiązany jest uregulować je w terminie płatności składek na ubezpieczenia społeczne za ten miesiąc, w którym dokonano wymiaru.

§ 14. Za prawidłowość i terminowość opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, wypłacania zasiłków z ubezpieczeń społecznych oraz dokonywania rozliczeń z właściwym zarządem ubezpieczeń społecznych odpowiedzialny jest kierownik oraz główny (starszy) księgowy zakładu pracy.

§ 15. W uzasadnionych przypadkach Centralny Zarząd Ubezpieczeń Społecznych może ustalać dla poszczególnych zakładów pracy, na ich wnioski, inne terminy i tryb wykonywania czynności przewidzianych w rozporządzeniu.

§ 16. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 19 stycznia 1951 r. w sprawie sposobu dokonywania zgłoszeń w zakresie ubezpieczeń społecznych, uiszczania składek i kontroli czynności zakładów pracy (Dz. U. Nr 7, poz. 60).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

47

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 23 stycznia 1959 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie podziału Państwa na okręgi energetyczne.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o planowej gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 52, poz. 271) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 6 marca 1958 r. w sprawie podziału Państwa na okręgi energetyczne (Dz. U. Nr 19, poz. 84) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części I w pkt 4 skreśla się wyrazy „z wyłączeniem powiatów garwolińskiego i ryckiego”,
- 2) w części II skreśla się pkt 4, a dotychczasowy pkt 5 oznacza się jako pkt 4.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Minister Górnictwa i Energetyki: w z. *F. Jopek*